

Dosarul nr. 2ra-290/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (A. Negru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Sîrbu, V. Mihaila, A. Minciuna)

ÎNCHEIERE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ion Rusu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Rusu împotriva
Galinei Chievscăia cu privire la încasarea sumei,
împotriva deciziei din 12 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a admis cererea de apel depusă de Galina Chievscăia și s-a casat hotărârea din
27 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 21 noiembrie 2016 Ion Rusu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Galinei Chievscăia cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a relatat că în perioada 2009-2014 a activat
în calitate de administrator al SRL „Bigga Food”. În anul 2011, în scopul evitării
sechestrării neîntemeiate a mijloacelor bănești a întreprinderii, a luat cu titlu de
împrumut de la SRL „Bigga Food” mijloacele bănești de care dispunea la acel
moment întreprinderea, pe care le-a transferat temporar pe contul său personal.

Reclamantul a menționat că ulterior, fondatorul majoritar și principalul
investitor al SRL „Bigga Food”, cetățeanul SUA Andronic Kozanean, i-a indicat
să-i transmită Galinei Chievscăia, suma de 30000 de dolari SUA din banii
SRL „Bigga Food”, care erau păstrați pe contul său, pentru ca ultima să-i păstreze în
continuare până la finalizarea proceselor judiciare intentate împotriva întreprinderii.

Ion Rusu a subliniat că Galina Chievscăia urma să-i restituie suma de 30000 de
dolari SUA, pentru ca el la rândul său, s-o restituie întreprinderii SRL „Bigga Food”.

La fel, a punctat că a executat indicația d-lui Andronic Kozanean, deoarece
mijloacele financiare a SRL „Bigga Food” au fost investite anume de el și în temeiul
actului de predare-primire din 26 septembrie 2011 i-a transmis părâtei Galina
Chievscăia suma de 30000 de dolari SUA. Or, alte motive sau temeuri juridice de
ai transmite ultimei mijloace financiare nu a avut, așa cum între ei nu existau careva
relații juridico-civile.

Ion Rusu a precizat că începând cu anul 2014 de mai multe ori a solicitat de la
Galina Chievscăia să-i restituie banii primiți la păstrare în temeiul actului de predare-

primire din 26 septembrie 2011, pentru ai restitui SRL „Bigga Food”, însă, deși pârâta de fiecare dată spunea că va restitui banii, până în prezent nu și-a onorat promisiunea.

Reclamantul a relevat că între timp SRL „Bigga Food” a devenit insolubilă, fiind numit un nou administrator al insolabilității, care la rândul său îi solicită restituirea sumei de 30000 de dolari luați cu împrumut de la întreprindere și transmiși Galinei Chievscaia spre păstrare.

Totodată, a menționat că prin hotărârea irevocabilă din 27 ianuarie 2016 a Curții Supreme de Justiție, a fost obligat să-i restituie SRL „Bigga Food” suma de 943 861 lei.

Urmare a celor declarate, a accentuat necesitatea obligării Galinei Chievscaia să-i restituie suma de 30000 de dolari SUA cu care s-a îmbogățit fără justă cauză pentru a o restitui SRL „Bigga Food”.

Reclamantul a solicitat obligarea Galinei Chievscaia să-i restituie suma de 30000 de dolari SUA, primiți la păstrare în baza actului de predare-primire din 26 septembrie 2011 cu care s-a îmbogățit fără justă cauză.

Prin hotărârea din 27 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani a fost admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Ion Rusu împotriva Galinei Chievscaia cu privire la încasarea sumei. A fost încasată de la Galina Chievscaia, în beneficiul lui Ion Rusu suma de 30000 de dolari SUA, în lei MD potrivit cursului oficial stabilit de BNM la momentul executării, cu titlu de datorie. A fost încasată de la Galina Chievscaia, în beneficiul bugetului de stat suma de 17185,31 de lei cu titlu de taxă de stat și respinsă ca nefondată cererea formulată de pârâtă privind încasarea de la reclamant a cheltuielilor de judecare a cauzei legate de achitarea serviciilor de asistență juridică.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că pretențiile menționate de reclamant în cererea de chemare în judecată sunt întemeiate și se încadrează în prevederile legii, motiv din care urmează a fi admise integral.

La 02 mai 2017, Galina Chievscaia reprezentată de avocatul Ion Cerga a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 27 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, solicitând casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată și încasarea din contul lui Ion Rusu în beneficiul său a cheltuielilor suportate pentru asistența juridică în sumă de 5000 de lei.

Prin decizia din 12 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Galina Chievscaia reprezentată de avocatul Ion Cerga. A fost casată hotărârea din 27 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea înaintată de Ion Rusu împotriva Galinei Chievscaia privind încasarea datoriei de 30000 de dolari SUA, a fost respinsă, ca nefondată. Au fost încasate de la Ion Rusu în beneficiul Galinei Chievscaia cheltuielile de judecată formate din cheltuieli pentru asistența juridică acordată în mărime de 5000 de lei și 1000 de lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de apel, iar în total suma de 6000 de lei.

Pentru a decide astfel, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a conchis că prima instanță a ajuns la o concluzie eronată privind admiterea cerințelor reclamantului, or, acțiunea acestuia este nefondată și urma a fi respinsă. Astfel, apelul declarat de Galina Chievscaia este întemeiat și

urmează a fi admis cu casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

La 10 decembrie 2018, Ion Rusu a declarat recurs împotriva deciziei din 12 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului, recurentul a menționat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, pe care o consideră ilegală și neîntemeiată.

La fel, a relevat că instanța ierarhic inferioară nu a ținut cont de argumentele sale, nu a examinat integral și luat în considerație probele și circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, astfel încălcând legea și principiul unui proces echitabil.

În susținerea poziției date, a invocat că instanța ierarhic inferioară eronat a interpretat dispozițiile art.1389 Cod civil și a stabilit lipsa probelor pertinente și concludente în susținerea cererii de chemare în judecată. Or, la materialele cauzei este anexat actul de predare-primire din 26 septembrie 2011 semnat de Galina Chievscaia, prin care ultima a primit suma de 30000 de dolari SUA fără nici un temei legal, fapt confirmat personal de către ultima în cadrul examinării cauzei în prima instanță.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 12 septembrie 2018 și publicată pe pagina web a instanței de apel la 15 octombrie 2018.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de Ion Rusu la 10 decembrie 2018, se consideră în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 14 februarie 2019, Galina Chievscaia reprezentată de avocatul Ion Cerga a depus referință asupra cererii de recurs prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Rusu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ion Rusu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Rusu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat